

NOTY

Grzeczność nie jest nauką łatwą

Grzeczność nie jest nauką łatwą ani małą. Język, działanie, kultura, red. Jagoda Bloch, Dorota Lewandowska-Jaros, Radosław Pawelec, Wydział Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytet Warszawski, Warszawa 2014

Grzeczność nie jest nauką łatwą ani małą. Język, działanie, kultura pod redakcją Jagody Bloch, Doroty Lewandowskiej-Jaros i Radosława Pawelca (Wydział Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytet Warszawski, Warszawa 2014) to księga jubileuszowa, którą Profesor Małgorzacie Marcjanik – z okazji czterdziestolecia pracy naukowej i dydaktycznej – dedykują Jej uczniowie i przyjaciele. Recenzentami tomu są Włodzimierz Gruszczyński i Zofia Zaron. Autorem *Wstępu* jest zaś Andrzej M. Lewicki.

Księga stanowi zbiór blisko czterdziestu artykułów naukowych. Większość z nich porusza tematykę kontaktów interpersonalnych i grzeczności, a więc ściśle łączy się z najważniejszym obszarem zainteresowań prof. M. Marcjanik, tj. etykietą językową. Znajdziemy tu teksty poświęcone między innymi moralnym aspektom grzeczności; zachowaniom, które można by wiązać z wpływem popkultury; grzeczności w literaturze i paremiologii; grzeczności i nie-grzeczności w kontaktach dorośli – dzieci; sposobom zwracania się do innych osób. W kilku pracach omówiono historię i rozwój znaczeniowy wyrazów *grzeczny*, *grzeczność*. Większość artykułów z zakresu etykiety to opis i analiza różnych aktów grzeczności, w tym powitań, życzeń czy podziękowań.

Część prac poświęcona jest zagadnieniom z zakresu retoryki, czyli kolejnego wątku badań prof. Marcjanik. Teksty te dotyczą między innymi jednej z zasad kształtowania *actio* czy sztuki posługiwania się pauzą.

Pozostałe artykuły zawierają omówienie różnorodnych zagadnień, takich jak: językowy obraz świata; przyszłość radia; problematyka miłości w literaturze; wspomnienia jako źródło historyczne; nazwy osób, które leczą; pragmatyczny aspekt porady lekarskiej; ukształtowanie informacji prasowych czy poprawność językowa.

Opisywana księga – jak pisze we *Wstępie* A. M. Lewicki – jest „dość zwarta tematycznie i w istotnym stopniu rozwija koncepcje badawcze prof. Małgorzaty Marcjanik” (s. 16).

Agnieszka Rosińska-Mamej